

РЕШЕНИЕ

№ 6819

гр. София, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6827** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник – кмета на Столична община, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 2224 от 20.06.2022 г. по НАХД № 1106 / 2022 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 – ви състав, с което е отменено наказателно постановление № СО – Т – Х – 21 – 01 – 306 / 05.11.2021 г. на заместник – кмет на Столична община, с което на Х. К. М., ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 200 лева на основание чл. 36, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община за нарушение на чл. 26, т. 1 от същата Наредба.

В касационната жалба се излагат твърдения, че така постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. В касационната жалба се твърди, че Х. К. М. има качеството на търговец по смисъла на § 3, т. 3 от ДР на Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. Релевират се доводи, че в Наредбата не е налице дефиниция на понятието търговец, но се препраща към § 13, т. 2 от Закона за защита на потребителите, съгласно който параграф, според касатора, търговец е както лице, което продава или предлага за продажба стоки като част от своята търговска дейност, така и лице, което действа от

името и за сметка на такова лице. Моли съда да отмени решението на СРС и да постанови решение, с което да потвърди атакуваното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател е редовно уведомен, но не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба Х. М. – редовно уведомен, не се представлява.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, представлява се от прокурор Стоян Димитров. Счита, че касационната жалба е неоснователна и моли съда да потвърди решението на СРС.

Административен съд София – град, XV – ти касационен състав, след като се запозна със становището на страните и с представените по делото доказателства намира за установено следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Районният съд е бил сезиран с жалба срещу НП № СО – Т – Х – 21 – 01 – 306 / 05.11.2021 г. на заместник – кмет на Столична община.

От фактическа страна СРС е установил, че при извършена от контролните органи на Столичен инспекторат към Столична община проверка на дата 15.07.2021 г., около 18:10 ч. в [населено място], район „С.“, парк „Б. градина“ – детска площадка „Слонче“, е установено, че жалбоподателят извършва търговия на открито – продажба на чипс и пластмасови играчки от съоръжение за търговия на открито (метална конструкция), заемайки около 2 кв. м. публична общинска собственост. При поискване не е представено разрешение за ползване на мястото, което да е издадено от Кмета на район „С.“

Контролните органи са приели, че е налице нарушение на чл. 26, т. 1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО). Съставен е констативен протокол № КП – 21 – 0041166 / 15.07.2021 г.

Съставен е АУАН № 21 – 01 – 306 / 15.07.2021 г. от старши инспектор в Столичен инспекторат към Столична община.

Жалбоподателят не е подал възражение по реда на чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Издадено е наказателно постановление № СО – Т – Х – 21 – 01 – 306 / 05.11.2021 г. на заместник – кмет на Столична община, с което на Х. К. М., ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 200 лева на основание чл. 36, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община за нарушение на чл. 26, т. 1 от същата Наредба.

Въз основа на събраните доказателства, СРС е направил извод, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Спазени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН.

Съставът на СРС обаче е приел, че са налице основания за отмяна на наказателното постановление. Изложени са мотиви, че неправилно е бил определен субектът на нарушението, като е наказан жалбоподателят, който независимо от обстоятелството дали е имал трудов, граждански или въобще някакъв договор с дружество – „М – Е 2“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е само и единствено лице извършващо физически търговия, но не за себе си, а за ЮЛ.

Състав на СРС е приел, че не е следвало да бъде наказан като физическо лице Х. К. М.. Прието е, че наличието на фискално устройство в металната конструкция води до

извод за осъществяване на търговска дейност от юридическо лице.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е изложил аргументи, защо не приема, че административнонаказателно отговорно лице е Х. К. М.. В този смисъл основателни са аргументите, изложени в отговора на касационната жалба, че М. никога не е бил регистриран като едноличен търговец и не е бил собственик на дял от капитала на търговско дружество. Основателно е и посоченото, че той не е закупувал стока с цел продажба и не е извършвал търговска дейност. Относитима е и посочената в отговора на касационната жалба съдебна практика – Решение № 4088 от 17.06.2022 г. на АССГ, Решение № 263 по а. д. № 9792 / 2015 г. по описа на АССГ и други.

По отношение на искането за присъждане на разноски съдът намира, че с оглед изхода на спора такова се дължи. Приложима е разпоредбата на чл.63д, ал. 1 ЗАНН. Претендират се разноски пред касационната инстанция и пред СРС. Пред касационната инстанция е представен договор за правна помощ, в който е удостоверено, че е заплатена сумата от 500 (петстотин) лева. По отношение на претенцията за разноски за адвокатско възнаграждение пред първата инстанция съдът намира, че същата е неоснователна. Това е така, защото в съдебното решение на СРС изрично е посочено, че Столична община е осъдена да заплати сумата от 300 лева – адвокатско възнаграждение. Тази сума изцяло съответства на представения пред първата инстанция договор за правна помощ, в който като заплатена е посочена именно тази сума. (л. 52 от делото)

Така мотивиран и на основание 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, Административен съд София- град, XV - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2224 от 20.06.2022 г. по НАХД № 1106 / 2022 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 – ви състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Х. К. М., ЕГН [ЕГН] сумата от 500 (петстотин) лева – разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.